POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický, poučný a zábavný
pro
ČECHOSLÁVY AMERICKÉ,
podávající nejnovější zprávy nejen z celého světa, ale zvláště ze Velikého Západu Amerického, vychází každého úterka v OMAHA, NEB.

VYDAVATEL A MAJITEL:
EDW. ROSEWATER.
REDAKTOR:
FR. BOL. ZDRŮBEK.

Předplatné na list obnáší i s poštovní zásilkou
$2.20 na rok, **$1.10** na půl roku, a **55** centů na čtvrť roku.
☞ Zasílaní DO EVROPY **$3.50** ročně.
☞ Poštovné platí vydavatelstvo samo.

☞ Oznamky v „Pokroku Zapadu" čítají se v levné ceně a národní spolky platí za své oznamky poloviční cenu.

☞ DOPISY se všech stran rádi přijímame, avšak nemůžeme uveřejňovati takové, které obsahují osobní útoky neb urážky, an zákon novinářský nám toho nedovoluje, ani na odpovědnost dopisovatele.

☞ Zásilky peněz nechť dějí se na poštovní poukázky, anebo v listech registrovaných, aby bylo jich dodání nám jisté, neb nemůžem za peníze v jednoduchém listu zaslané ručiti. Veškeré obdržené peníze budeme v čísle vždy následujícím kvitovati.

Nadpis dopisů a peněžních zásilek buď:
„Pokrok Západu"
Omaha, Neb.

Omaha. Neb. 10. srpna 1875.

Petr Cooper o penězích.

Ctihodný asi 85 let starý dědeček Petr Cooper dostal se do rukou ničemních finančních politikářů, kteří používají jej ku podporování své hadropletnické politiky, vedouce jej tmou a podkládajíce mu cestu křivou a podvodnou.

Petr Cooper, jehož povaha jest v nejvyšší úctě u Amerikánů vůbec vydal nedávno pod svým jménem pamflet s nadpisem: "List o měně," v němž navrhuje co nejjistější prostředek proti zlu zemi tížícímu, "aby obecný dluh byl zaměněn za bondy (assignaty) nesoucí 3.65 ze sta úroků, a v zeleňáky, které by se za úpisy ty zaměňovaly dle libosti majitele."

V listu tom stařičký Cooper, sveden bezpochyby svými podvodnickými stranníky, kteří mu podali látku ku spisu tomuto, udává, že "obrání si zlata za stálou míru zákonitých cen v obchodu a směnářství v zemi bylo by prohřešením se na úsudku mnohých nejmoudřejších státníků naší země." A na důkaz tohoto nesmyslného tvrzení uvádí úsudky Webstra a Calhouna. Tyto úsudky obou státníků jmenovaných však opsal z některého zfalšovaného pramene hadropletníků, a nepřesvědčil se ani, zdali jsou dobré a pravé.

Nejprvé zfalšoval ve svém spisu Cooper (bezpochyby nevědomky) výrok Webstrův, neboť udává, že Webster napsal toto: "Kongres má míti moc raziti peníze, řiditi jich hodnotu a hodnotu cizích peněz, vydávati úpisy úvěrní, neb činiti cokoli jiného mimo zlato a stříbro zákonitou měnou ku splácení dluhů."

Zfalšování toto záleží v tom, že vynechána tu veledůležitá věta, která dává celému jiný a opačný smysl. Celý výrok Webstrův v dílu VI. spisů jeho se nalezající zní: "Kongres má míti moc raziti peníze, řiditi jich hodnotu a hodnotu cizích peněz, **avšak žádný stát nemá raziti peníze**, vydávati úpisy úvěrní aneb činiti cokoli jiného mimo zlato a stříbro zákonitou měnou ku splácení dluhů."

Ve výroku tom vynechal Cooper oněch 6 slov vytištěných proloženě, a tím zfalšoval celý smysl výroku toho. Neboť Webster řekl skutečně pravý opak toho, co chce Cooper dokazovati.

Tomu nasvědčuje též to, že Webster zrovna v odstavci tento citovaný předcházejícím, píše: "Pod starou konfederací nebylo obchodu, úvěru a důvěry. Chybná soustava zákonodárství, soustava papírových peněz úplně zničila průmysl a hrozila ožebračiti každého zámožného a zničiti konečně celou zemi." A na jiném místě píše týž Webster (22. března 1838) následovně: "Hrozím se nesplatných papírů, všech staromodních papírových peněz, všech klamných slibů, všeho věru v podobě papíru určeného pro měnu ať už od vlády neb soukromníků, když se to nemůže zaměniti ve zlato a stříbro dle libosti držitele."

Webster nebyl tedy žádný hadropletník, jak by jej rád Cooper maloval, nýbrž byl pravý opak toho—byl pro měnu tvrdou jedině dobrou a poctivou.

Vedlé Webstra zfalšoval Cooper též věhlasného Calhouna, státníka z Jižní Caroliny. Tento sice byl pro papírové peníze, a Webster o něm se vyslovil, že jest jen hadropletník, ale i jeho výroky u Coopra zfalšovány vynecháním podstatných a větě jiný smysl dávajících slov. Podáme tu výbor Cooperem citovaný, a do závorek přidáme, co Cooper vynechal: "A já teď odvážím se tvrditi bez nejmenšího strachu, že se mi může odmlouvati, že papír vydaný vládou pod tím jednotným slibem, že ona chce jej přijímati za všecky své poplatky (PONECHÁVAJÍC SVÝM VĚŘITELŮM, ABY BRALI PAPÍR TEN ANEB ZLATO A STŘÍBRO DLE SVÉ VŮLE) tvořil by v rozsahu svého oběhu dokonalý papír oběhový (KTERÉHO BY VLÁDA NEMOHLA ZNEUŽÍTI,) který by byl stejný v hodnotě své jako samy ony kovy. atd." Na jiném místě Calhoun sám tvrdí o úpadku papírových peněz r. 1818 následovně: "Nikdy nezapomenu rozčilení, které povstalo v mé mysli po úpadku tom. My nemohli jsme rozhodnouti se pro žádný zákon papírových peněz." A proč, poněvadž takové rozhodnutí bylo by **protiústavní**.

Na tento způsob dovolává se stařičký Petr Cooper zfalšovaných výroků velkých amerických státníků, aby podporoval své učení hadropletnické. A ku Cooperovi se teď odvolávají hadropletníci co ku sloupu a podpoře soustavy své peněžní. Neupíráme, že každý občan má právo sestaviti si soustavu peněžní, jaká se mu líbí, ale když se pod ním podlaha na slabých podstavcích položená proboří, ať si nese sám toho následky. I Cooper má totéž právo, ale sloupem pro papírovou měnu není, leda sloupem na dobro zlomeným a pobořeným. Kdo se bude k němu, moudrý isa, odvolávati? —

Slavnost Husova v Čechách.

(DLE "N. L.")

Bylo-li již svrchovaně toho zapotřebí, aby do toho chmúrného trudu a teskného mlčení, jemuž říká se dnes: život českého národa, zapadl konečně již opět jarý, teplý paprslek zašlého slunka …potřebovalo-li již každé upřímné srdce české nějakého skutku, nějakého znamení života, nějaké myšlenky, jíž by se opět pozahřálo, potěšilo a posílilo: tož — dostalo se pookřání a potěšení žádoucího lidu našemu právě v čas. Oslavení hrdinné smrti Husovy za těch neslýchaných poměrů, v jakých se ocitujeme, byla věru myšlenka smělá. Šlo tu o velikou zkoušku pravdy, o čest národa.

Dne 6. července bylo tomu plných 460 let, co nám hierarchie římská v plameneech hranice kostnické utratila naši pýchu…našeho velikána Husa. A každý uvědomělý Čech ví, proč tak učinila. Poněvadž skalopevný ten muž nechtěl odvolat, co bylo přesvědčením jeho a přesvědčením všech pravých, poctivých Čechův. Šel do té Kostnice, aby před tváří všeho souvěkého světa očistil jméno české od nařknutí tehda nejtěžšího. A jak dostál tomuto šlechetnému předsevzetí svému? Tak dávno již svět neviděl umírat bojovníka myšlenky, jako viděli katané kostničtí 6. července 1415. Žádná muka žalářův a okovů, hladu a nemoce, trýzně inkvisiční a ďábelského výsměchu, žádné hrozby a žádné prosby nedovedly ochvíti, neřku oblomiti tu povahu žulovou.

Vyřkli nad ním ortel smrti nejhroznější, trhali jej za těžké ty okovy a plvali mu v tvář, vlékli jej na popraviště, přikovali za hrdlo, ruce i nohy na kůl, navršili kolkolem něho dva vozy dříví a suchého roští a pacholci katovi přistoupili s hořícími smolnicemi …V tu chvíli ale také přistoupí zřízenec vrchních katanův a — nabízí mu život. "Odvolej a jsi zachráněn." Však — "Neodvolám!" zní odpověď hrdiny a Řím jest s celou svou autoritou hotov. Nezbývá mu nežli—vražditi. Kat je jeho jediným důvodem a kus spáleného těla na řetěze celou jeho kořistí. Toho se věru nenadáli oni nelidští soudcové, oni vypasení svatokupci a podlí farizeové, že věk, který zrodil jejich Sodomu, mohl by také ještě zroditi povahu podobnou. Do poslední chvíle mysleli, že při svou vyhrají jistě, že toho Čecha utýrají, uštvou a ustraší, že Hus odvolá a kajícně řekne: ano vy zbožní otcové máte pravdu a my Čechové jsme vám křivdili, my byli v nepravu.

Do poslední chvíle doufali, že v tom zmučeném Husovi klesne jim k nohoum český národ. A zatím on neklesl. On se raději dal usmrtit, upálit, než aby zadal své cti. Probodat mohli to srdce vznešené, rozbit na kusy tu upálenou lebku, ale pravdu usmrtit nemohli, ta ve cti a slávě zářila vysoko nad tou hranicí i nad tím koncilem lichým a nadchla národ Husův k činům, kterých vzpomínati bude s obdivem lidstvo od věkův do věkův.

A nyní měli jsme naň zapomenout? — Blížil se věkopamátný den smrti Husovy a ten den měl minouti v národě Husově nepovšimnutý, neposvěcený ani jedinou zbožnou zpomínkou, ani jediným znamením vděku?

Vystoupili sice proti slavení svaté památky této četní protivníci z tábora kněžského, jezovitského, české šlechty a s nimi celá zpátečnická strana Staročechů, s Palackým, Riegrem, Skrejšovským, s kardinálem a jinými puntovníky, a řekli nám přímo, že se postarají o to, aby tomu oslavování Husa byla v Čechách učiněna přítrž. Vzali si za podmínku rozčilenosť stranickou, a dokázali to, že úřadové policejní okresní a zemští o překot k vůli nim, k vůli staročechům, a jich černým spojencům, zapovídali nám naší národní slavnosť kde jen mohli.

Mohl a směl k této urážce drzé národ český neodpověděti v den Husův? Mlčení bylo tu hanbou; ba více než hanbou: bylo svrchovaným vítězstvím strany tmářské nad lidem Husovým, bylo plesání toho jezovitského Říma nad bídou a nestatečností naší.

Nuže, zkouška jest přestálá a výsledek její takový, že zaradovati se musí každé upřímné srdce české. Přese všechny zákazy vládní, přese všechny agitace klerikálů a přese všechen odpor Staročechů; památka Husova slavena jest i letos po všech končinách vlasti naší, a to způsobem takových, který tajně i zjevně stoupence Říma naučil ztichnouti. Liberální éra cislajtánská nedovolila jiné oslavy heroické smrti Husovy kromě zapálení slavnostních ohňů po horách. A hle! Nebylo snad hory památnější od Krkonoš až po Šumavu, aby u večer 5. července nebyl na ní vzplál mocný oheň slavnostní, i aby kolem těch ohňův nebylo zástupcův lidu českého, žehnajících památce Husově.

Dějiny Soustátí.

(Stručný přehled pro „Pokrok Západu".)

DOBA ČTVRTÁ.

Od přijetí ústavy 1787, až do vypuknutí občanské války roku 1861.

WASHINGTON PRESIDENT
(od r. 1789 do r. 1797.)

Při volbě prvního presidenta obrátila se všech mysl na Washingtona. Nerad opustil tichost farmy své v Mount Vernon, aby se vrhl do politického boje. Byl dosazen v úřad dne 30. dubna 1789 v prozatímním hlavním městě New Yorku. V druhém zasedání kongresu přeneseno sídlo vlády do Philadelphia na 10 let, a r. 1800 přeneseno bylo do nově zbudovaného k tomu účelu věnovaného okresku Columbia, kde povstalo město Washington.

Nová vláda měla obtíží velikých na všech stranách. Pokladna byla prázdná, země nepožívala úvěru, Indiáné byli nepřátelskými, mořští loupežníci napadali naše lodě a zavěželi občany do Algirských vězení; Španělsko nechtělo povoliti loděm našim plouti po Mississippi, Anglie dosud nesnížila se, aby poslala svého vyslance sem, a nechtěla učiniti, obchodní smlouvu se Soustátím.

Washington nyní měl tyto všecky věci napraviti.

Congres uzavřel převzíti dluhy všech států během revoluce učiněné, a zaplatiti je. K tomu účelu bylo vybíráno clo na dovozné zboží a daně na lihoviny. Tak dodělalo se pevné půdy pro úvěr země. Než veliká síla vinopalníků zpouzela se platiti daň z kořalky. V Pennsylvanii se vzbouřili kořalečníci, a 15.000 obrany bylo třeba k jich podrízení,

S Indiány byla velká potíž, až konečně gen. Wayne svedl s nimi velkou bitvu u Maumee dne 20. srpna 1794, a tak potrestav je strašně, uzavřel mír, dle něhož museli mu postoupiti částě nynějšího státu Ohio a Indiana.

Do Anglie byl poslán za vyslance sudí Jay, který vyjednal smlouvu obchodní, která byla přijata v senátu 1795. Téhož roku uzavřena smlouva se Španělskem, dle níž Soustátí smělo užívati veletoku Mississippi, a zároveň byly určeny hranice Floridy, jež byla v držení moc itě. Taktéž uzavřena smlouva s Algirskem o vydání zajatých tam Amerikánů a otevření obchodního spojení po středozemním moři.

Amerikání drželi pevně na Francii, a když vypukla válka mezi ní a Anglií, Washington měl co dělati aby udržel nestrannost; i věděl, že není dobře pro Soustátí míchati se do zápletek evropských.

Zatím povstaly v zemi dvě politické strany, federalistická a republikánská. Jefferson, Madison a Randolph byli vůdci strany republikánské a protivili se spolkovým bankům, anglické smlouvě a přejmutí státních dluhů. Vůdci federalistické byli Hamilton a Adams, kteří stáli při vládě.

Washington odmítl od sebe převzíti třetí lhůtu úřadování, a sepsal svou loučící řeč. Po něm byl zvolen

ADAMS presidentem

(1797–1801) většinou pouze dvou hlasů nad Jeffersona, rep. čekanec.

V rozčilené době této přijaty byly zákony, dle nichž president mohl vypověditi ze země kteréhokoli cizince, kterého měl pro Soustátí za nebezpečného, a směl zároveň pokutovati a uvězniti každého občana který by byl proti kongresu, presidentu a vládě zřejmě brojil. Zákony tyto dva byly velice neoblíbené, a potkaly se s velikým odporem.

Tu vypuklo nenadále nepřátelství s Francií, proti níž bylo nutno vystoupiti válečně. Washington zvolen za velitele armády, a započal již pracovati, když Napoleon stal se prvním konsulem, a válka utišena.

Po celou tu dobu byly strany politické velice rozčileny. Ony zákony dva jmenované způsobili, že Adams při druhé volbě propadl co čekanec federalistů, a zvolen rep. čekanec

3. JEFFERSON presidentem.

(1801–1809.) Za Jeffersona koupena Louisiana od Napoleona za $15.000.000. Napoleon prodal ohromné toto území jen proto, jak se vyjádřil, aby Soustátí bylo dosti mocné a veliké proti Anglii i na vodě, a tak aby Anglii pokořil. Z území toho nyní povstalo 10 států a 2 území.

V době této 1807 vystavěl Robert Fulton první paroloď a plul s ní z New Yorku do Albany.

R. 1801 vypověděl paša z Tripoli, státu to loupežnického v severní Africe, válku Soustátí. Jefferson poslal naň loďstvo, které uzavřelo jeho přístav a bombardovalo Tripoli, až ustrašený paša byl rád, že mohl uzavříti laciný mír.

Též Anglie rvala se s Francií. Francie zapověděla obchod s Anglií, a Anglie s Francií. A lodě spolkové obchod vedoucí s Evropou byly stále vysazovány oběma nepřátelským mocnostem. To bylo příčinou značného klesnutí obchodu zahraničného v Soustátí. A co toto rozhořčení v zemi trvalo, vypršela druhá lhůta Jeffersona, a za jeho nástupce byl zvolen

4. JAMES MADISON,

rep. čekanec, jenž byl presidentem od r. 1809 do 1816. Republikánská strana byla silně pro válku s Anglií, federalisté ale u veliké jsouce menšině, byly silně proti válce.

Zatím britičtí pobuřovatelé toulali se po Americe mezi Indiány, podněcujíce v nich odpor proti Soustátí. Náčelník Tecumseh spojil několik kmenů, byl ale v bitvě u Tippecanoe, dne 7. listopadu 1811 poražen a divoši citelně potrestáni.

To pobouřilo západní osadníky proti Anglii, tím více, ani Britové zajímali na potkání naše lodě s drancovali je. Ano vyslala vláda anglická lodě do našich vlastních vod ku zajímání lodí našich. A když dovolávání se práva nic nespomohlo, byla dne 19. června 1812 Anglii vypovězená válka, trvavši tři roky.

DRUHÁ VÁLKA S ANGLIÍ.

Britové spojení s Indiány přepadli gen. Hulle v Detroit, který zmalomyslněl a vzdal Detroit i celé Michigan dne 16. srpna 1812. V říjnu gen. Van Rensselaer vpadl do Canady, dobyl Queenstown, ale musel couvnouti, ano jeho vojsko nechtělo bojovati mimo stát.

Lépe vedlo se vojínům na moři. Dne 9. srpna 1812 setkaly se loď americká "Constitution" s britickou "Guerriera". Za dvě hodiny vzdala se Guerriera kapitánu Isáku Hullovi. Dne 13. října opět americká loď "Wasp" porazila u Sev. Caroliny britickou loď "Frolic." A mimo to téhož roku kroužící lodě zajaly přes 300 anglických lodí. To nadchlo občanstvo k pokračování války, Madison byl opět zvolen, a mladíků hrnulo se do služby hojně. I sestaveny tři armády. Střední armáda u řeky Niagara pod gen. Dearbornem, severní armáda u jezera Champlain pod gen. Hamptonem, a západní armáda pod gen. Harrisonem. Všecky vpadly do Canady proti britickému gen. Proctorovi a náčelníku spojených Indiánů Tecumseh.

Armády střední a severní nic kloudného nevyvedly toho roku. Ani armádě západní nedařilo se, až 10. září capt. Perry zvítězil na jezeře Erie velmi slavně nad mnohem silnějším loďstvem britickým. Zároveň pak Harrison srazil se u řeky Thames s nepřítelem, porazil Brity a rozprášil Indiány, zabiv náčelníka Tecumseh. Tato dvě vítězství rozhodla válku.

V r. 1814 gen. Brown opět vpadl do Canady, a zvedl nedaleko vodopádu Niagary nejkrvavější bitvu z celé války, než ta neměla značnějších výsledků.

Zatím Britové pustošili pobřeží jižních států hrůzně, a táhli se dále k severu. Gen. Ross přepadl Washington (24. srpna) a spálil kapitol, vládní budovy, a knihovny a vše co tu bylo. A konečně oblehl Baltimore.

Poslední bitva svedena v Novém Orleanu dne 8. ledna 1815, už po uzavření míru, nežli zpráva o tom do Ameriky došla. Britové oblehli Nový Orlean s 12.000 muži, a gen. Jackson je přijal před městem. Bitva byla strašlivá. Britové ztratili přes 2.000 mužů, a z Amerikánů padlo jen 7 a 6 jich raněno.

Zatím tedy byl uzavřen mír v Ghentu dne 24. prosince, 1814. V Americe byl teď národní dluh $127,000.000. Během 20 let se však zaplatil z obyčejných jen důchodů. Amerika dobyla si úcty před evropskými mocnostmi, a síla amerického loďstva byla uznána. Ukázalo se, že není už možno, aby cizí nějaká moc dovolila si vstoupiti na naší půdu. V zemi zařídilo se mnoho továren aby nahradily to, co nebylo lzo z Anglie dovážeti, a průmysl tento květl i na dále v čas míru. Brzy neblahé následky války v obchodu a v peněžních záležitostech odčiněny a napraveny.

Následkem protivení se válce padla federalistická strana v zemi, a republikánský čekanec James Monroe byl téměř jednohlasně zvolen za nástupce Madisona v presidentství.

(Pokračovaní.)

Hospodářství.

Zahradnictví a sadařství.

VI.

(Dokončení.)

Pak-li že jsme stromky po 2 až 5 roků po vysazení náležitě ošetřovali, tu ovšem ve všech případech domůžeme se mnohem lepšího sadu, mnohem lepší zahrady, nežli když takové ošetřování bylo opomenuto, buď si, že se nevěnovala stromoví taková péče, jakou vším právem zasluhuje. Mohou být ovšem případy, kde ovocné stromy dávají dostatečného užitku, aniž by se jim věnovala taková pozornost, jak tuto udáno; těchto případů jest ale jenom po řídku a to jenom v takových klimatických polohách, které jsou stromoví velmi příznivy, nikoliv ale v polohách a půdách, které stromoví velmi dobře svědčí, jako jsou mnohé. Zde musí maloštatkář má-li mu zahrada náležitého výnosu poskytovati a má-li po delší dobu trvati, vždy stromoví si hledět a pak ovšem může býti jist, že mu sad bude dávati tím většího užitku, čím více tuto udané zásady vzhledem pěstování a ošetřování stromoví šetří.

Ovocné stromy třeba ošetřovati v jistém směru i tenkráte, kdy obyčejně se za to má, že je více ošetřevati nemusíme, tedy po pátém roce jich vysazení.

Ošetřování v této době až do doby jich zahynutí záleží v rozmanitých pracích, s nimiž chceme tuto naše čtenáře seznámiti.

Práce tyto jsou následující: pravidelné každoroční čistění, omlazování a všeliké jiné ošetřování stromův.

Pravidelné každoroční čistění záleží v tom, že se všeho druhu ovocné stromy každoročně v koruně vyřežou, aby tato byla spíše řidší nežli hustší, an by jinak strom v sebe lepší poloze a půdě dával jenom nedobré, aneb méně dobré ovoce za příčinou nedostatečného přístupu světla a tepla.—

Všecky větve, které se v koruně křižují, musí se taktéž každoročně odstranit, jinak byla by koruna stromu za několik roků velmi nepravidelná a užitek ze stromoví mnohem menší. Také veškeré větve, které jsou příliš husté, třebas jinak rostly pravidelně, musí se přeřezati a takto vždy jistý poměr ku výšce stromu a mohutnosti koruny zachovati. Všecko dříví suché musí každoročně být se stromu odstraněno, zejmena platí to o větvích spodních, nejstarších aneb o větvích všech všelijak poškozených, které za tou příčinou usýchají a mají býti rychle odstraněny. Větve, které visí příliš nízko třeba také odstraniti a to nejenom se stromů kolem silnic, cest, polí, luk atd., kde by byly velice všelikým pracím polním, povozům a j. v. na překážku; nýbrž i u stromů v uzavřených zahradách a sadech. Stromy mohou se vyřezávati buď každoročně, aneb se to činí vždy za 2 až 3 roky jednou a prací touto pokračuje se až do 25. roku t. j. až do doby, kde buď některé druhy stromů již zacházejí, aneb se omlazují, aby poznovu tím většího užitku poskytovaly.

Vyřezávání, vůbec všeho druhu čistění má se státi buď na podzim, neb v zimě, aneb brzo z jara, poněvadž v těchto dobách stromu se nejméně ublíží a obyčejně mívá hospodář nejvíce času k pracím těmto. Suché dříví, aneb suché větvě mohou se odstraniti se stromu v každé době, aniž by mu to bylo na závadu.

Rozumí se samo sebou, že strom musí se vyřezat, pokud se týče jednotlivých nepotřebných větví, u samého kmene a zcela hladce, aby neostaly nižádné uřízky, které by z kmene vyčnívaly, stromu nehezkou podobu dávaly a pak i příčinou různých nemocí a neduhů byly. Právě v tomto ohledu chybuje se velmi často u maloštatkářů a nikde nebývá vidět tolik nehezkých forem u stromů ovocných, jako v našich obcích a vesnicích, kde každý dle jiného rozumu a náhledu strom ošetřuje, nýbrž nechá jej růsti beze všeho opatrování a jenom tenkráte dohledne ku stromu, když visí na něm chutné zralé—ovoce!!

Strom ovocný bývá obyčejně u většiny našich malostatkářů popelkou—velmi zanedbanou!!

A pak rozumuje a naříká se, že se tu a tam stromy nedaří, že to za to nestojí, aby se stromy vysazovaly a zahrady zakládaly, poněvadž prý bez toho nenesou žádného užitku!!!

Jak dlouho bude to ještě asi trvati, nežli hospodář nahlédne, že vše, co má dáti užitku, potřebuje ošetřování a píle a že bez práce nelze se naditi nižádného výsledku a prospěchu.——

Nenesou-li ovocné stromy při náležitém ošetřování a vhodné půdě již ovoce aneb dávají ovoce jenom málo, tu jest na čase, aby se omladily, t. j. aby se tak upravily, by opět ovoce hojně poskytovaly. Omlazení stane se, jestliže některé stromy za 10, jiné za 20 až 25 roků dostatečně seřežeme a opět nové výhony u nich narůsti necháme. Za tou příčinou sřežou se veškeré větve stromu na ¼ až ½ jich posavadní délky a přihlíží se k tomu, aby u každé takové silnější větve ostal výhon roční, který by mízy potravní k sobě přitahoval a tím jaksi prostředníkem, by ořezána větev opět nové výhony pučiti a za 2 až 3 roky hojně ovoce poskytovati mohla. Pak-li že se při tomto omlazení strom náležitě pohnojí, pak možná se naditi z něho ještě po dlouhá leta užitku; ano sad omlazený podobá se často sadu mladému, bujarému a dává jako tentto značného výnosu.

Konečně záleží ošetřování stromů i v tom, aby se kůra stromu udržovala po vždy v čistotě, t. j. aby se z ní veškerý mech odstranil, plísně a hmyz vyhubil a takto udržovala kůra pokud možná vždy odumírající kůru odstraníme, aneb a plíseň z ní seškrábneme, slabým louhem neb vápenou vodou natřeme; vůbec se stromem tak zacházíme, aby se udržel ve stavu zdravém.

Stromy, které jsou vysázeny na pastvinách a lukách, musí se každoročně na podzim okopati, aby obdržely dostatek zimní vláhy, která nemálo přispívá ku jich sesílení a plodnosti a jest zároveň příčinou, že strom mnohem déle vydrží, než-li když se mu takové zimní vláhy nedostává.

Nesou-li ovocné stromy v některém roce velmi mnoho ovoce, tu jest prospěšně, aby se stromy novysílily, je mírně pomrviti, a sice takovým hnojivem, které jest bohaté látkami dusikatými, jako jest: silně zředěná mrva záchodová, bahno z rybníkův, krev zvířecí, hnojice a popel dřevěný.

CENTRAL R. R. of IOWA
ve spojení s liniemi západními a východními tvoří
nevyrovnatelné spojení
mezi
OMAHA A ST. PAUL
a jinými
stanicemi v Minnesota.
Cestující po této draze vyjíždějíce z Omaha odpoledne, nabudou spojení se
SAINT PAUL EXPRESS.
Vlaky nesou veškeré provaz
Pullmanovy pěkné spací vozy.
Lístky lze obdržeti na všech stanicích.
D. R. PICKDRINK, Gen'l Sup't.
A. RUSSELL, Gen'l Pass'r & Ticket Ag't, Marshalltown, Ioa.

SIOUX CITY & PACIFIC
—a—
ST. PAUL & SIOUX CITY dráhy.
O 100 mil kratší cesta do St. Paul, Minneapolis, Duluth neb Bismark,
a nejbližší cesta do Sioux City a ku všem stanicím v sev. Iowa, Minnesota a Dakota.
VOZY SE NEMĚNÍ!
Vozí elegantní vozy a spací vozy, majetek společnosti a ní spravované bez změny vozů mezi
OMAHA a ST. PAUL.
Expres vyjíždí z nádraží U. P. v Omaha denně mimo neděle o 3:15 odp., z Council Bluffs ve 4:30 odp., dojede do Sioux City o 9 odp. do St. Paul o 11. dop., tedy za 18 hodin, co čas
DESET HOD. MÉNĚ NEŽ JINÉ DRÁHY.
Nazpět jede ze St. Paul o 6. h. odp., dojede do Sioux City o 6. dop. a do Omaha v 10 hodinách ráno.
Poštovní vlak do Sioux City a Yankton vyjíždí z Omaha denně (vyjma neděle) o 5:10 r., z Council Bluffs o 6:20 r., dojede do Sioux City o 11:30 r., do Yankton o 5 odp.
L. BURNETT, Sup. Missouri Valley.
F. C. HILLS, Gen'l Ticket Ag't., Sioux City.
GEO. W. GRATTON, Agent, Omaha.

HLAVNÍ
paroplavební a vystěhovalecké jednatelství,
NEJVĚTŠÍ NA CELÉM ZÁPADĚ,
odporučuje
své spojení se starou cestou pionérův: CHICAGO NORTHWESTERN R. W. a s následujícími uznanými společnostmi:

Cunard.	Severo - německý
White Star.	Lloyd.
State.	Hamburská parov
National.	plav. spol.
Allan.	Rotterdam - amer.
American.	parоpl. spol.
Red Star.	

Denní spojení mezi NEW YORKEM, FILADELFIÍ, BOSTONEM, BALTIMORE, NORFOLK, QUEBEC čili HALIFAX
a mezi
LIVERPOOLEM, QUEENSTOWNEM, LONDONDERRY, HAVREM, ANTWERPENY, BREMY, HAMBURKEM a všemi většími britickými a jinými evropskými přístavy.
Cestující dopravují se do a ze všech dílů Evropy.
Listy nechť se adresují:
N. TRISSEL, Agent.
Ticket-Office Chicago & North-Western R. W., 253, Farnhamst, (Grand Central Hotel),
OMAHA, NEB.

NEW YORK TRIBUNE,
„the leading American Newspaper"
nejlepší list pro oznamování. Denník pouze $10 ročně. Dvousydenník $3, týdenník $2 ročně. — Pošta předplatitelům svobodna. Čísla na ukázku a ceny oznamek zdarma. Týdenník v klubech po 30 a nahoru pouze $1 s poštou. Adresa:
The Tribune, New York.

ČESKO-AMERICKÁ
Domácí Bibliotéka,
jest název souboru pěkných a zábavných románů vydávaných p. A. Geringrem, 463 South Canalst., Chicago, Ills. Vychází po sešitech 10centových každého týdne. Obdrželi jsme právě seš. 31. r. II. s pokračováním zajímavého románu: „VÍDEŇSKÝ KAT čili TAJNOSTI VÍDEŇSKÝCH HEREN A ŠEJDÍŘSKÝCH PELEŠÍ. Odporučujeme knížky tyto vřele ctěnému obecenstvu.

Nová ústava státu Nebraska.

8) Při řečené volbě uspůsobení voliči mají volit v obyčejných místech voleb, a řečená volba má býti vedena a výsledek učiněn dle zákonů nyní v platnosti, spravujících veřejné volby, kromě jak tuto jinak ustanoveno.

9) Sekretář má nejméně na dvacet dní před řečenou volbou postarati se, aby byly odevzdány okresnímu klerku každého okresu bílé zápisní knihy pro volby a vzorní listiny výsledku, a dvakráte tolik patřičně připravených tištěných lístků volebních pro řečenou volbu než jest voličů v takovém okresu, výlohy za něž mají býti připočteny a zaplaceny jako jiné veřejné tiskové práce, objednané státním sekretářem, jest zákonem žádáno, aby byly spočteny a zaplaceny; a všichni ti okresní clerkové mají nejméně pět dní před řečenou volbou rozdati všecky ty věci soudcům voleb v každém volebním okrsku v jich okresích.

10) Při řečené volbě mají býti lístky následující formy:

Pro novou ústavu (For the new Constitution).

Proti nové ústavě (Against the new Constitution).

Pro článek týkající se sídla vlády.

Proti článku týkajícímu se sídla vlády.

Pro článek, dovolující voličům vyjádřiti své přání stran spolkového senátora.

Proti článku, dovolujícímu voličům vyjádřiti své přání stran spol. senátora.

11) Výsledek celé volby a hlasů pro přijmutí neb proti článkům a oddělením zvláště předloženým má být všemi okresními písaři sdělen tajemníku státnímu ve čtrnácti dnech po té volbě; a hlasy vržené při řečené volbě mají býti ve třech dnech po ní přehlednuty a probrány předsedou sjezdu, státním tajemníkem a guvernérem neb dvěma z nich a má být pak učiněno guvernérem neb předsedou prohlášení sjezdu o výsledku té prohlídky.

12) Pak-li se shledá, že většina hlasů odevzdaných jest "pro novou ústavu", pak tak mnoho ústavy této, co nebylo zvláště předloženo k odhlasování po článkách a odděleních, má býti nejvyšší zákon státu Nebraska ode dne 1. listopadu 1875, leč pak-li se shledá že většina hlasů odevzdaných jest "proti nové ústavě", ta celá i s články a odděleními zvláště předloženými má býti ničím a neplatna. Pak-li hlasy "pro novou ústavu" potvrdí ji a shledá se že většina hlasů odevzdaných je "pro samostatný článek týkající se sídla vlády", řečený článek má státi se článkem ústavy tohoto státu. Pak-li hlasy pro novou ústavu by tuto přijaly, a seznalo by se, že většina hlasů odevzdaných jest pro článek "dovolující voličům vyjádřiti své přání stran spolkového senátora", řečený článek bude článkem ústavy tohoto státu.

13) Hlavní volba tohoto státu má býti držena v úterý následující po prvním pondělí měsíce listopadu každého roku, vyjma onu první volbu, kteráž má býti druhý úterek v říjnu 1875. Všichni státní, okreskoví, okresní, distriktní a townshipní úředníci, dle ústavy a zákonů učinění volební lidem, kromě úředníků školních okresků a obecních úředníků v městech, vesnicích a towneсh, mají býti zvoleni všeobecnou volbou, drženou jak výše řečeno. Soudcové nejvyšších okreskových a okresních soudů, všichni volitelní okresní a okrskoví úředníci, a všichni jiní volební úředníci kterýchž čas volební tuto není vytknut, kteří nejsou spolčeni v hořejším vyhražení, mají být voleni při první všeobecné volbě a napotom při hlavní volbě předcházející čas vypršení lhůty jejich úřadování, předpokládaje že tím nebude uprázdněn úřad žádného okresního komisaře.

14) Lhůty úřadování státních okresních úředníků, soudců nejvyššího soudu, okreskových a okresních soudů, členů zákonictva a správců university mají počít na první čtvrtek po prvním úterku měsíce ledna hned sledujícího jejich zvolení. Nynější státní a okresní úředníci, členové zákonodárstva a regenti university mají pokračovat v úřadech, dokud jejich nástupci nebudou zvoleni a přijati.

15) Nejvyšší soud, okreskové soudy a okresní soudy, zbudované touto ústavou, mají být nástupci nejvyššího soudu, okreskového soudu a Probate Court-u (pro zkoušení závětí) majících právomocnost pod stávající ústavou.

16) Nejvyšší soud a okreskový a Probate soudy nyní stávající mají pokračovat, a soudcové jejich, mají prováděti svoji moc a potrvati ve své nynější právomocnosti, pokud soudy ustanovené touto ústavou nebudou zařízeny.

17) Všecky pře, náležitosti a jednání, vězící v rozličných soudech, a všecky zápisy, obžaloby a rozkazy, rozhody a rozsudky, nalezající se v nich, jsou tímto přenešené, a mají pokračovati a a vykonány býti od nástupců jejich.

18) Pak-li tato ústava bude potvrzena, stávající ústava má zaniknouti ve všech svých ustanoveních dne 1. listopadu 1875.

19) Ustanovení této ústavy vyžadující býti vykonána před potvrzením neb zamítnutím její, mají přijíti v platnost hned.

20) Zákonodárstvo má učiniti všecky zákony potřebné ku provedení ustanovení této ústavy.

21) Přijitím v platnost této ústavy, všichni státní úředníci ni v úřadech ponechaní, mají před pokračováním v dalším vykonávání svých povinností odpřisahnout neb dosvědčit, že budou podporovati tuto ústava.

22) Správcové university mají býti zvolení při první hlavní volbě pod touto ústavou, a mají losem býti roztřídění tak, aby dva drželi úřady své na dobu dvou roků, dva na dobu čtyř roků, a dva na dobu šesti roků.

23) Nynější výkonní úředníci státní mají pokračovati v úřadě dokud výkonní úředníci státní ústavou touto ustanovení nebudou zvoleni a přijati.

24) Zprávy o veškerém hlasování činěném pro sudí nejvyššího soudu a okreskových soudů, okreskových zástupců a ředitelů university za první hlavní volby, mají poslány býti jednotlivými písaři okresními tajemníku státnímu během čtrnácti dnů po volbě; a zprávy řečených voleb mají během tří dnů potom býti prozkoumány a sečteny guvernérem, tajemníkem státu a předsedou tohoto sjezdu, nebo dvěma z nich, a stvrzení zvolení mají ihned býti vydána od tajemníka státu osobám za zvolené uznaným.

25) Auditor má vystavovati poukázky státní čtvrtletně co plat služného všech úředníků pod touto ústavou, o jejichž náhradu není jinak postaráno, a jež vyplatí se z jakýchkoli záloh jinak nevydaných.

26) Dokud nebude jinak ustanoveno zákonem, sudí okreskových soudů mají usnésti se o době držení soudů v dotýčných svých okresích.

27) Členové prvního zákonodárstva pod touto ústavou mají býti zvoleni roku 1876.

28) Ústava tato má býti vtělena a uložena v úřadovně tajemníka státu, a tlačené otisky její mají býti předpojeny ku knihám obsahujícím zákony státu ve všech budoucích jich vydáních.

Předlohy navržené zvláště.

DOVOLUJÍCÍ VOLIČŮM VYJÁDŘITI SVÉ PŘÁNÍ STRAN SPOLKOVÉHO SENÁTORA.

Zákonodárstvo může stanoviti, že při všeobecné volbě bezprostředně předcházející vypršení lhůty nějakého spolkového senátora tohoto státu, voliči mohou lístky vysloviti přednost některé osobě pro úřad spolkového senátora dávanou. Hlasy odevzdané pro takové čekance mají býti sečteny a odvedány touže cestou, jako pro jiné státní úředníky.

SÍDLO VLÁDY.

Sídlo vlády státu nemá se přestěhovati neb změniti bez svolení většiny voličů ve státu, hlasujících o tom při všeobecných volbách pod takými pravidly a předpisy co do počtu voleb a spůsobu hlasování, a míst, pro něž by se hlasovalo, jak by zákon předepsal: PŘEDPOKLÁDAJE, že by otázka o stěhování mohla býti předložena při takových jiných všeobecných volbách, jak by zákon o tom usnesl.

Vykonáno v sjezdu na kapitole v městě Lincoln dne dvanáctého června leta páně tisícího osmistého sedmdesátého pátého, a neodvislosti Soustátí amerického devadesátého devátého.

K dosvědčení čehož podepsali jsme tuto svá jména.

JOHN LEE WEBSTER,
předseda.

O. A. Abbott,
Luke Agur,
J. P. Becker,
J. E. Boyd,
Clinton Briggs,
Jefferson H. Broady,
Charles H. Brown,
L. F. Burtch,
S. H. Calhoun,
E. C. Carns,
T. L. Clark,
S. H. Coates,
A. H. Conner,
W. H. Cummins,
James W. Dawes,
J. E. Doom,
W. L. Dunlap,
R. C. Eldridge,
J. G. Ewan,
James Laird,
Chas F. Manderson,
Frank Martin,
A. W. Matthews,
Samuel Maxwell,
John McPherson,
W. H. Munger,
J. H. Peery,
C. W. Pierce,
S. B. Pound,
Isaac Powers, Jr.,
M. B. Rees,
W. M. Robertson,
Josiah Rogers,
J. H. Sauls,
H. H. Shedd,
George S. Smith,
W. H. Sterns,
R. F. Stevenson,
S. R. Foss,
C. H. Frady,
Joseph Garber,
C. H. Gere,
Henry Greebe,
Edwin N. Grenell,
George L. Griffing,
William A. Gwyer,
Andrew Hallner,
J. D. Hamilton,
James Harper,
Robt. B. Harrington,
J. B. Hawley,
M. L. Hayward,
D. P. Henry,
B. I. Hinman,
M. R. Hopewell,
C. E. Hunter,
A. G. Kendall,
S. M. Kirkpatrick,
John J. Thompson,
D. B. Thorne,
Jacob Vallery, Sr.,
C. H. Van Wyck,
Charles F. Walther,
A. M. Walling,
T. L. Warrington,
A. J. Weaver,
M. W. Wilcox,
J. F. Zediker.

STVRZENO:

GUY. A. BROWN,
tajemník.

C. L. MATHER,
příruči tajemníkův.

(Dokončeno.)

AYER-UV VLASOSIL.
(HAIR VIGOR)
Na obnovení vlasů šedých ku původní živosti a barvě.

DR. J. C. AYER A SPOL., LOWELL, MASS

Chicago a Northwestern dráha,
oblíbená cesta z
OMAHA
—do—
CHICAGO A NA VÝCHOD!
A TA
jediná přímá cesta do
Waterloo, Fort Dodge, Dubuque, La Crosse, Prairie Du Chien, Winona, St. Paul, Duluth, Janesville, Kenosha, Green Bay, Racine, Steven's Point, Watertown, Oshkosh, Fond DuLac, Madison a Milwaukee.
Jest nejkratší a nejlepší cestou mezi
OMAHA A CHICAGO!

denní i spací vozy.

HLAVNÍ PŘIPOJENÍ.
V MISSOURI VALLEY JUNCTION do Sioux City, Yankton a do všech měst na cestě k Sioux City a Pacific railroad.
V GRAND JUNCTION do Fort Dodge, Des Moines, Ottawa a Keokuk.
V MARSHALL do St. Paul, Minneapolis, Duluth a všech míst severozápadních.
V CEDAR RAPIDS do Waterloo, Cedar Falls, Charles City, Burlington a St. Louis.
V CLINTON do Dubuque, Dunleith, Prairie Du Chien, LaCrosse a ku všem místům na drahách Chicago, Clinton, Dubuque, Chicago, Dubuque a Minnesota.
V FULTON do Freeport, Racine, Milwaukee a ku všem jiným místům ve Wisconsinu.
V CHICAGO se všemi drahami z Chicago jdoucími.

Lístky přímé

W. H. Stennett, — *M. Hughitt,*
Gen'l Passenger Ag't. Gen. Sup't.
N. Trissel, *G. C. Eddy,*
Ticket Ag't, Omaha. Gen'l Ag't, Omaha.
J. H. Mountain, *N. Haight,*
Ticket Ag't. Pass. Ag't., Omaha.